

[Aksel Larsen.]

tigt, så påpege det, men lad være at komme med almindelige udtalelser og påstande om, at jeg taler sådan og sådan.

Det samme kan jeg sige til den højtærede udenrigsminister uden naturligtvis på nogen måde at ville sætte lighedstegn mellem ham og det ærede medlem hr. Elgaard. Udenrigsministeren jamrede over, at det, som han siger, er ørkesløst at diskutere med Aksel Larsen. Det er en gemenhed af mig, at jeg har tillagt ham tanken om Spanien, idet han også har tænkt på andre lande end Spanien, men han har altså tænkt på Spanien. Jeg beder udenrigsministeren undskylde, hvis jeg har tænkt for godt om ham. Jeg beder udenrigsministeren undskylde, hvis jeg har taget fejl, da jeg troede, at Spanien var i hans tanker. Der er ingen grund til at kaste sig over mig på den måde. Desuden er det kun et påskud for at slippe udenom at diskutere det, jeg iøvrigt har sagt i min tale. Udenrigsministeren ved udmærket vel, at når jeg taler her, taler jeg strengt sagligt, kommer med argumenter og bevisførelser, og det ønsker udenrigsministeren ikke at beskæftige sig med, fordi, som han siger, det er ørkesløst. Jeg må formode, at det skal være udtryk for, at udenrigsministeren anser det for håbløst at komme med modargumenter, ellers ville han sikkert gøre det. Det er den metode, vi kender fra den udenrigspolitiske debat: udenrigsministeren griber et par af mine udtalelser og lader, som om han polemiserer imod dem. Så siger han: resten lader vi ligge, for det er håbløst at diskutere med Aksel Larsen. Studer fortrykket, så vil man se, at jeg netop konkret har taget stilling til, hvad der står i den foreliggende konvention og tillægsprotokol, konkret har taget stilling til, hvad der står i verdenserklæringen fra De Forenede Nationer, har fremdraget forholdene i de vesteuropæiske lande og i Danmark i relation til disse bestemmelser og påpeget, at der her var mangler. Alt det ønsker udenrigsministeren ikke at tale om, det vil han sno sig udenom ved at sige, at det er ørkesløst. Jeg er ganske ligeglad med, om udenrigsministeren ser med ubehag eller ikke ser med ubehag på min tilstedeværelse her i tinget og hører med ubehag eller ikke med ubehag på mine taler her, men jeg ved, at det er udenrigsministeren og hans ligesindede, der først og fremmest har de store ord om demokrati og frihed og menneskeret-

tigheder i munden, både når de optræder fra denne talerstol og andetsteds, men at udenrigsministerens demokratiske hjerte er af en sådan beskaffenhed, at han med flove begrundelser kan fritage sig selv for at forsvare sine standpunkter eller for at argumentere imod saglige argumenter, der er fremkommet imod ham fra her i tinget lovlige indvalgte repræsentanter, der er godkendt ved enstemmig beslutning her i tinget, ved beslutning, som ministeren selv har stemt for. Når udenrigsministerens virkelige demokratiske opfattelse er en sådan, behøver vi ikke bedre karakteristik af udenrigsministerens opfattelse af demokrati.

I samme forbindelse: det ærede medlem hr. Bøgholm var meget ophidset over, at jeg ikke her havde holdt en tale om processen i Praha. Det skulle jeg gerne have gjort, hvis tiden havde tilladt det, men det ærede medlem hr. Bøgholm er naturligtvis uvildende om, at der er noget, der hedder taltidsbegrænsning herinde. Jeg skal imidlertid på den givne foranledning gerne benytte den først givne lejlighed, hvor tiden tillader det, til at sige både det ærede medlem hr. Bøgholm og andre noget om processen i Praha, som ganske vist ikke harmonerer med det billede, de har dannet sig på grundlag af deres egen avis' ikke blot letfærdige, men direkte og bevidst vildledende referater og fremstillinger.

Jeg skal sige — og det være sagt ikke blot til det ærede medlem hr. Bøgholm, men også til andre —, at det er direkte og bevidst usandfærdigt, når man påstår, at det var en antisemitisk proces, eller at der er antisemitisme i det, man kalder landene bag jerntæppet, altså bag det jerntæppe, amerikanerne har ladet gå ned midt igennem Europa. Yderligere komme ind på Praha-processen i den korte tid, der er mig beskåret nu, vil jeg ikke, men det ærede medlem hr. Bøgholm kan være ganske rolig: ønsker han at diskutere Praha-proces, så skal han få lejlighed til det.

Det ærede medlem hr. Bøgholm siger, at jeg havde talt om, at vi skulle diskutere realiteter, og så drager han den slutning, at personlig frihed og politisk frihed altså ikke er realiteter for mig. Jo, det er det i høj grad; men jeg sagde udtrykkelig, at man skulle diskutere frihed, ikke diskutere de såkaldte frihedsrettigheder oppe i skyerne, men diskutere dem nede på realiteternes jord. Det er det, jeg har gjort, idet jeg